

АНОТАЦІЯ

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Мета й завдання	<p>Метою викладання навчальної дисципліни «Міжкультурна комунікація» є формування цілісного уявлення про основні проблеми, види й форми міжкультурної комунікації, розвиток мовних навичок та мовленнєвих умінь студентів у сфері сучасної англійської мови, узагальнення та систематизація одержаної студентами мовної та лінгвокраїнознавчої інформації, робота з англійською лексикою та граматичними конструкціями, з метою створення міцної бази для здійснення комунікативних функцій у різних ситуаціях спілкування з різними носіями мови, що в свою чергу має створити міцну базу для самостійного удосконалення іншомовної комунікативної компетентності.</p> <p>Завдання дисципліни «Міжкультурна комунікація»:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. аналіз у процесі викладання курсу основних теорій міжкультурної комунікації; 2. формування умінь і навичок усної та письмової комунікації, що передбачають володіння інформацією про життя, культуру та побут країн, мова яких вивчається; 3. формування позитивної ідентичності у студентів у якості учасників міжкультурного обміну; 4. формування позитивного ставлення до ідеології міжкультурної толерантності; 5. розвиток умінь і навичок студентів спілкування англійською мовою, аналізу автентичних художніх творів та періодичних видань з метою формування та розвитку міжкультурної компетентності. <p>Читання тематичних текстів, перегляд відеоматеріалів і виконання завдань для аудиторної роботи та самостійного опрацювання передбачають формування міжкультурного аспекту професійної компетентності філолога шляхом систематизації сучасного досвіду в галузі міжкультурної комунікації. У курсі використано теоретичні та методичні матеріали сучасної зарубіжної науки в галузі міжкультурної комунікації. Теоретичні положення ілюструються на матеріалах української та англійської й американської лінгвокультурних спільнот.</p> <p>Після опанування дисципліни «Міжкультурна комунікація» здобувачі вищої освіти повинні:</p> <p>знати :</p> <ul style="list-style-type: none"> • матеріал про основні принципи і поняття міжкультурної комунікації; • інформацію країнознавчого характеру; • правила міжособистісної та міжкультурної комунікації; • матеріал про специфіку мислення й поведінки представників різних культур;

	<ul style="list-style-type: none"> • шляхи вирішення культурологічної проблеми пошуку відповідностей в англійській та українській мовах; вміти : • спираючись на психофізіологічні механізми сприйняття мовлення, активізуючи спонукально-мотиваційну, аналітико-синтетичну та виконавчу сфери особистості, оволодіти навичками теоретичного аналізу основних проблем міжкультурної комунікації; • використовуючи прагматичні тексти (оголошення інформації по радіо, телебаченню, в Інтернеті тощо), фабульні тексти, описи, розповіді, повідомлення, роздуми вміти розуміти сприйняте мовлення і реагувати на нього відповідно до соціокультурних реалій країни, мова якої вивчається; • спираючись на психологічні механізми процесу породження мовленнєвого висловлювання, вміти долати культурні бар'єри у процесі міжкультурної комунікації. • володіти навичками забезпечення ефективної міжкультурної комунікації.
Обсяг годин, кредитів ЄКТС	120 год. / 4 кредити
Термін викладання (семестр)	3 семестр / II курс
Короткий зміст	<p>Навчальна дисципліна «Міжкультурна комунікація» з циклу вибіркових компонентів освітньої програми здобувачів вищої освіти дозволяє узагальнити та систематизувати одержану студентами мовну та лінгвокраїнознавчу інформацію, удосконалити навички іншомовного спілкування та створити базу для самостійного удосконалення навичок комунікації в англомовному середовищі як складника комунікативної компетентності майбутніх філологів за освітньо-кваліфікаційним рівнем «магістр» шляхом створення цілісної картини існування суспільства та вилучення лінгвокраїнознавчої та культурознавчої інформації з мовних одиниць на фоні образу, аналогічного тому, що присутній в свідомості носія мови, сформованого на базі національно-кодифікованих асоціацій.</p> <p>Навчальна дисципліна «Міжкультурна комунікація» має значний потенціал для поглиблення ерудиції майбутніх філологів, розширення їх словникового запасу, розвитку навичок іншомовного спілкування і толерантного ставлення до інших культур. Оволодіння дисципліною «Міжкультурна комунікація» у навчальному процесі дозволить узагальнити матеріал вивчених лінгвістичних та філологічних дисциплін, оновити цей матеріал у відповідності до сучасних реалій, продемонструвати тісний зв'язок мови і культури народу, проаналізувати лінгвокультурологічні відмінності України та англомовних країн. Знання особливостей вираження комунікативної установки в різних мовах сприятиме формуванню міжкультурної компетентності. Розуміння і засвоєння реалій, культурно-специфічної лексики, стилістичних аспектів її вживання та притаманних їй асоціацій і конотацій дає</p>

	<p>можливість подолати проблеми, які можуть виникнути у процесі міжнародного спілкування, а також сприяє формуванню умінь студентів застосування набутих знань в удосконаленні практики іношомовного спілкування..</p>
<p>Перелік компетентностей</p>	<p>Загальні компетентності (ЗК) ЗК3 Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел. ЗК5 Здатність працювати в команді та автономно. ЗК6 Здатність спілкуватися іноземною мовою. Спеціальні (фахові, предметні компетентності) (ФК) ФК6 Здатність застосовувати поглиблені знання з германської філології для вирішення професійних завдань. ФК8 Усвідомлення ролі експресивних, емоційних, логічних засобів мови для досягнення запланованого прагматичного результату.</p>
<p>Результати навчання</p>	<p>ПРН 6. Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації. ПРН 9. Характеризувати діалектні та соціальні різновиди мов, що вивчаються, описувати соціолінгвальну ситуацію.</p>
<p>Система оцінювання</p>	<p>«5» – студент в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну, обов’язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання. Здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв’язки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«4» – студент достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, в основному розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому нормативну та обов’язкову літературу. Але при викладанні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі несуттєві неточності та незначні помилки. Правильно вирішив більшість тестових завдань. Студент здатен виділяти суттєві ознаки вивченого за допомогою операцій синтезу, аналізу, виявляти причинно-наслідкові зв’язки, у яких можуть бути окремі несуттєві помилки, формувати висновки і узагальнення, вільно оперувати фактами та відомостями.</p> <p>«3» – студент в цілому володіє навчальним матеріалом, викладає його основний зміст під час усних виступів та письмових розрахунків, але без глибокого всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, допускаючи при цьому окремі суттєві неточності та помилки. Правильно вирішив половину тестових завдань. Має ускладнення під час виділення суттєвих</p>

	<p>ознак вивченого; під час виявлення причинно-наслідкових зв'язків і формулювання висновків.</p> <p>«2» – студент не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових розрахунків, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності. Правильно вирішив окремі тестові завдання. Безсистемно відділяє випадкові ознаки вивченого; не вміє зробити найпростіші операції аналізу і синтезу; робити узагальнення, висновки.</p>
Форми контролю	Усне опитування, тестування, підготовка презентацій та міні-лекцій; виконання контрольних завдань до першої і другої контрольної точки; екзамен
Кафедра	кафедра германської філології